

Arrest

nr. 251 724 van 26 maart 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 19 november 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 oktober 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 februari 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 maart 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN *loco* advocaat D. GEENS en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart over de nationaliteit van Kameroen te beschikken en tot de etnie Mankon te behoren. U beweert geboren te zijn op X1976 te Buea (buurt Great Soppo), Fako Divisie, Zuid Westelijke Regio van Kameroen. U ging van 1999 tot 2001 naar de Universiteit in Kameroen - alwaar u sociologie en antropologie studeerde -, u heeft uw studies evenwel niet beëindigd.

U stelt te Kameroen lid van het 'Social Democratic Front' (SDF) te zijn geweest, dit sinds 1999-2001. Uw allereerste activiteit voor SDF betrof een deelname aan een staking in augustus - september 2004 toen K. - een lid van SDF - werd gedood door F.D. - een lid van de regerende partij CPDM - in een plaats

genaamd Balikumbat (Noord Westelijke Regio). Er zijn toen veel militanten verdwenen die deel hadden genomen aan deze staking.

U vertoefde ten gevolge hiervan tijdens de maanden november en december 2004 te Yaoundé (buurt Essos), Centrale regio van Kameroen, vervolgens besloot u Kameroen te verlaten en begaf u zich naar Duitsland. U vroeg onder de naam F.D. (cfr. ipv F.D.M.) in december 2004 asiel aan in Duitsland. U kreeg tijdens het jaar 2005 een negatieve beslissing van de Duitse autoriteiten, u keerde tussen augustus – oktober 2008 vrijwillig terug naar Kameroen. Tijdens uw reis naar en verblijf in Duitsland ontdekte u dat John Fru Ndi van SDF niet echt meer vocht voor zijn zaak, u stopte dan ook rond 2007-2008 lid te zijn van SDF. U vestigde zich te Kameroen wederom in Yaoundé, u keerde slechts voor één dag terug naar uw geboorteplaats Buea, dit om uw ouders te gaan begroeten.

U vertrok in januari 2009 met een studentenvisum een tweede maal uit Kameroen, teneinde in België te kunnen studeren. U studeerde theologie en muziek te België, u ging twee jaar naar het 'Continental Theological Seminarie' te Sint-Pieters-Leeuw, u zette uw studies stop bij een gebrek aan financiële middelen. U nam te België voor een eerste maal deel aan een staking op 27 september 2017, dit gezien er een algemene oproep kwam van Julius Ayuk Seseku - zijnde de interim President van Ambazonian Republic - teneinde alle personen in detentie vrij te laten. Deze staking vond plaats voor de Europese Unie. Voorheen had u geen politieke activiteiten in België beoefend. Sinds december 2017 was u te België eveneens lid van de 'Southern Cameroonians Belgium' (SCB) en nam u in dit kader deel aan enkele activiteiten.

U diende op 07 maart 2018 **een eerste maal asiel** te België in. Op 22 juni 2018 nam de Commissaris-generaal de beslissing tot "weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus", aan u betekend op 25 juni 2018. Op 14 maart 2019 werd dit beroep door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verworpen. U keerde niet naar uw land van oorsprong terug.

U vroeg in België **een tweede maal asiel** aan op 09 mei 2019. Op 10 oktober 2019 werd uw asielaanvraag ontvankelijk verklaard. U haalt in het kader van uw tweede asielaanvraag aan dat u nog steeds gearresteerd zou kunnen worden bij een terugkeer naar Kameroen, u zou immers te België bij veel vergaderingen aanwezig zijn geweest en uw foto zou in dit kader zijn gezien. Zo zou u in mei of juni 2018 alhier aan een staking voor de EU hebben deelgenomen met de 'Southern Cameroonians Belgium' (SCB). U zou verder nog aan een drietal vergaderingen te België hebben deelgenomen, waarna u nog zou hebben meegewerkt aan het programma "My trip to Buea", georganiseerd door Sako Ikome, de President van de Ambazonia movement. U zou hierna – eind 2018/begin 2019 - uit de politieke strijd zijn gestapt en u zou zijn gestopt met uw politieke activiteiten te België, u zou aan geen vergaderingen noch aan enige demonstraties meer hebben deelgenomen.

U bent op 02 november 2019 te België gehuwd met Mevrouw C.M.E., zij verblijft alhier legaal, samen met jullie kindje N.E.. Op 08 augustus 2020 is uw echtgenote bevallen van jullie tweede kindje genaamd J.D.M.. U heeft nog een andere kindje genaamd N.L., zij verblijft samen met haar moeder M.Q.N. in Saint Louis, Missouri.

U legt ter staving van uw asielaanvraag drie foto's van uzelf neer, volgens uw eigen verklaringen genomen in het kader van de reportage "My trip to Buea".

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient verder te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw "vrees voor vervolging" zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of "een reëel risico op het lijden van ernstige schade" zoals voorzien in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk te maken.

Vooreerst dient benadrukt te worden dat uw vorige asielaanvraag door het Commissariaat-generaal op 22 juni 2018 werd afgesloten met een beslissing tot “weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus”, dit gezien u geen persoonlijke problemen had gekend te Kameroen toen u in december 2004 besloot uw land te verlaten en u naar Duitsland te begeven en dat dit evenmin het geval was toen u na uw vrijwillige terugkeer naar Kameroen in 2008, voor de tweede maal Kameroen verliet in 2009. Verder oordeelde het Commissariaat-generaal dat u reeds sinds januari 2009 in België verbleef, doch u pas op 13 januari 2017 een aanvraag artikel 9 bis had ingediend en u pas op 07 maart 2018 alhier asiel had aangevraagd. Tenslotte werd er – voor wat betreft de door u genoemde politieke activiteiten en uw voorgehouden politieke engagement te België – nog opgemerkt dat u opmerkelijk genoeg reeds op 09 januari 2009 alhier bent aangekomen doch u zich pas sedert eind 2017 – en aldus bijna negen jaar later – politiek zou hebben geëngageerd. Ook de door u aangehaalde exacte aanleiding tot uw politieke activiteiten te België – namelijk de moord op uw zogenaamde neef D.N. -, deed de nodige vragen rijzen. Uw lidmaatschap bij ‘Southern Cameroonians Belgium’ (SCB) en uw beperkte activiteiten voor deze partij wisten tenslotte eveneens niet te overtuigen. Er waren dan ook ernstige twijfels aangaande de authenticiteit van uw politiek engagement in België en er werd gewezen op het opportunistische karakter van uw activiteiten alhier. Tenslotte maakte u zelf niet aannemelijk dat de Kameroense overheden u als een gevaar zouden beschouwen voor de Kameroense regering of voor de stabiliteit van het Kameroense politieke systeem. Uit de door u afgelegde verklaringen bleek immers dat het erg onwaarschijnlijk was dat u als deelnemer van één publieke demonstratie in België – met ‘Southern Cameroonians Belgium’ (SCB) waarvan u lid zou zijn - tegen de Kameroense regering bij een eventuele terugkeer naar Kameroen zou worden vervolgd door de Kameroense autoriteiten of ten aanzien van deze autoriteiten een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen. Op 14 maart 2019 werd het beroep tegen de door het Commissariaat-generaal genomen beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus door de RvV verworpen, dit gezien het beroep laattijdig werd ingediend.

In het kader van onderhavige aanvraag geeft u aan dat u nog steeds gearresteerd zou kunnen worden bij een terugkeer naar Kameroen, u zou immers te België bij veel vergaderingen aanwezig zijn geweest en uw foto zou in dit kader zijn gezien (zie notities van het persoonlijk onderhoud van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dd. 17 september 2020 p. 13, hierna genoemd cgvs p. 13). Zo zou u in België – samen met ‘Southern Cameroonians Belgium’ (SCB) - in mei of juni 2018 alhier aan een staking voor de EU hebben deelgenomen (cgvs p. 15). U zou verder nog aan een drietal vergaderingen te België hebben deelgenomen, waarna u ook zou hebben meegewerkt aan de reportage “My trip to Buea”, georganiseerd door Sako Ikome, de President van de Ambazonia movement (cgvs p. 16). Sako wou immers Buea overnemen van de Francofonen, Buea zou de eerste hoofdstad vormen van Kameroen en deze hoofdstad zou als dusdanig moeten worden hersteld (cgvs p. 16). U zou hierna – eind 2018/begin 2019 - uit de politieke strijd zijn gestapt en u zou dan ook zijn gestopt met uw politieke activiteiten te België, u zou sindsdien aan geen vergaderingen noch aan enige demonstraties meer hebben deelgenomen (cgvs p. 13 - 16). “My trip to Buea” zou dan ook uw laatste activiteit hebben betroffen (cgvs p. 16). Het doel van de reportage “My trip to Buea” zou immers hebben ingehouden om de vluchtelingen te Nigeria te helpen, veel politiciers zouden hiertoe hun bijdrage hebben geleverd doch het geld zou zijn verdwenen, de leiders van de beweging zouden dan ook de crisis voor hun eigen geldgewin hebben gebruikt en zouden hebben gevochten voor zichzelf in plaats van voor de mensen (cgvs p. 13). Tenslotte geeft u nog aan dat u tijdens de reportage “My trip to Buea” zelf een speech zou hebben gegeven, dit zou opgenomen zijn geweest (cgvs p. 16). De reportage zou immers live uitgezonden zijn op het tv station Ambazonian tv (cgvs p. 16). **Betreffende de reportage “My trip to Buea” kan er vooreerst worden opgemerkt dat u er niet in slaagt om deze videobeelden – inclusief uw eigen voorgehouden passage – voor te leggen.** Zo gaf u tijdens uw interview voor het Commissariaat dd. 17 september 2020 aan dat u zou kunnen proberen of u de video zou kunnen verkrijgen, u zou immers niet hebben geweten dat er daarover zou worden gesproken tijdens het interview dus u zou het niet bij hebben gehad (cgvs p. 16). Tevens zou u alles proberen te vergeten wat er zou zijn gebeurd in verband met Ambazonia (cgvs p. 16). U suggereert vervolgens wel dat de Protection Officer via Utube “My trip to Buea” wel zou kunnen opzoeken en aldus video’s zou kunnen terugvinden (cgvs U zou verder tenslotte niet weten of “My trip to Buea” nog elders zou zijn uitgezonden (cgvs p. 16). **U hebt verder dd. 21 september 2020 – en aldus vier dagen na uw interview voor het Commissariaat - slechts drie foto’s van uzelf aan onze diensten overgemaakt, waarvan u pretendeert dat deze foto’s afkomstig zouden zijn van de reportage “My trip to Buea”. Uit deze drie foto’s kan er evenwel op geen enkele wijze worden afgeleid dat deze afkomstig zouden zijn van deze reportage, immers enkel uzelf – mogelijks een speech houdend - samen met de Ambazonia vlag wordt in beeld gebracht.**

U slaagt er op basis van deze drie vage en nietszeggende foto's aldus allesbehalve in om aan te tonen dat u wel degelijk in de reportage "My trip to Buea" zou te zien zijn. U weet verder overigens op geen enkele manier aannemelijk te maken dat de Kameroense overheid de reportage "My trip to Buea" onder ogen zou hebben gekregen. Zo geeft u enkel het volgende aan: "Ik kan voorspellen dat ze geïnteresseerd zijn in iedereen en alles te maken hebbend met mensen die zich willen afscheiden van Kameroen" (cgvs p. 17). Zo zou u immers weet hebben van mensen die naar Kameroen zouden zijn gegaan en aldaar gearresteerd zouden zijn, ook personen voorkomend in de reportage zouden zijn aangehouden (cgvs p. 17). U geeft verder nog als voorbeeld een student woonachtig te België, dewelke naar Kameroen zou zijn terug gekeerd en aldaar gearresteerd zou zijn (cgvs p. 17). In het licht van bovenstaande verklaringen – namelijk dat u sedert eind 2018/begin 2019 niet meer politiek actief zou zijn en uw laatste politieke activiteiten zich in het kader van de reportage "My trip to Buea" zouden hebben afgespeeld, doch u er niet in zou slagen om deze video reportage (en uw mogelijke passage erin) effectief aan onze diensten over te maken en u in dit kader slechts drie vage en nietszeggende foto's van uzelf (met de Ambazonia vlag) weet voor te leggen en u op geen enkele manier aannemelijk heeft weten te maken dat de Kameroense overheid de reportage onder ogen zou hebben gekregen-, heeft u dan ook niet aannemelijk gemaakt dat u anno oktober 2020 bij de Kameroense overheden in de kijker zou lopen, laat staan dat u als een gevaar zou worden beschouwd voor de Kameroense regering of voor de stabiliteit van het Kameroense politieke systeem en dat u hierom een persoonlijke vervolging door de Kameroense autoriteiten bij een terugkeer naar Kameroen zou dienen te vrezen. U zou tenslotte verder geen weet hebben van de circulatie van enige andere foto's, video's of artikels waarin u zou zijn verschenen (cgvs p. 16).

U haalt tenslotte enkel en alleen nog aan dat uw familie – meer bepaald uw echtgenote en jullie beide kinderen en tevens het vijfjarig zoontje van uw echtgenote uit een andere relatie – legaal in België zouden verblijven (cgvs U zou al niet bij uw zoon L. – woonachtig in de US – kunnen zijn, u zou hier evenwel wel degelijk een vader wensen te zijn voor uw kinderen (cgvs p. 17). Er kan in dit kader nog worden opgemerkt dat het doel van het verzoek om internationale bescherming er hoe dan ook niet uit bestaat om het recht op eerbiediging van het gezin en gezinsleven te horen bevestigen doch wel om na te gaan of de vreemdeling bescherming nodig heeft tegen mogelijke vervolging in het land van herkomst omwille van één van de in het Verdrag van Genève vermelde gronden (artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet) of ingevolge het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming (artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet). U dient dan ook – voor wat betreft de eerbiediging van uw gezin en gezinsleven – de geijkte procedure te volgen.

Gezien bovenstaande elementen dient vastgesteld te worden dat u niet in aanmerking komt voor de toekenning van de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2, a of b van de Vreemdelingenwet.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Asielzoekers uit bepaalde zones in Engelstalig Kameroen krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio, dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Kameroen (zie COI Focus "Cameroun. La crise anglophone. Situation sécuritaire." dd. 1 oktober 2019 (update) en COI Focus "Cameroun. La crise anglophone. Situation des Anglophones." dd. 15 mei 2019) blijkt dat Kameroen momenteel getroffen wordt door de zogenaamde "Engelstalige crisis". Het gaat hierbij echter om een gelokaliseerd conflict dat zich in hoofdzaak beperkt tot de Engelstalige regio's North West en South West. Uit de informatie blijkt duidelijk dat er fundamentele verschillen bestaan tussen de veiligheidssituatie in Franstalig Kameroen en deze in Engelstalig Kameroen.

Het Commissariaat-generaal benadrukt voorts dat uit artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte aan bescherming is indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de verzoeker op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land. In casu is het Commissariaat-generaal van oordeel dat u zich aan de bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst kan onttrekken door zich in Franstalig Kameroen te vestigen, waar u over een veilig en redelijk vestigingsalternatief beschikt.

Niettegenstaande het conflict een grote impact heeft op de bewegingsvrijheid van de bewoners van de Engelstalige zone van het land, onder meer door de ghost town operaties en de vele check points van zowel de Kameroense autoriteiten als van de separatisten, blijkt evenwel dat het mogelijk is om zich van de Engelstalige naar de Franstalige regio van het land te verplaatsen. Bovendien is de Franstalige regio van Kameroen bereikbaar via de internationale luchthavens van Douala en Yaoundé.

Wat de veiligheidssituatie in de Franstalige regio van Kameroen betreft, dient te worden vastgesteld dat het conflict naar aanleiding van de Engelstalige crisis zich sinds de zomer van 2018 heeft uitgebreid naar andere delen van Kameroen, maar dit in eerder geringe mate. Zo is er sprake van een twintigtal incidenten in de Franstalige regio's Ouest en Littoral. Uit de informatie blijkt echter duidelijk dat het geweld naar aanleiding van de Engelstalige crisis in het Franstalige gedeelte thans eerder beperkt is, niet algemeen verspreid, noch dermate willekeurig dat er kan gesteld worden dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in artikel 48/4 §2 c) van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreigingen.

De situatie in het Franstalige gedeelte van Kameroen beantwoordt dan ook niet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dat beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Verder blijkt uit de door het CGVS gehanteerde informatie dat duizenden Engelstaligen toevlucht zoeken tot de Franstalige regio's, waar ze worden opgevangen door Engelstalige families en ze ook van de gastvrijheid van Franstalige Kameroeners kunnen genieten. Het merendeel van hen zet kleine handelszaken op. De grootschalige verplaatsingen van de bevolking uit Engelstalig Kameroen brengt weliswaar een grote druk teweeg op de Franstalige zone, die onder andere heeft geleid tot de ontwikkeling van prostitutie en een groot aanbod aan goedkope werkkrachten in de Franstalige steden. Daarnaast zijn er Engelstalige scholieren en studenten die zich inschrijven in middelbare scholen, colleges en universiteiten in Franstalig Kameroen. In Douala en Yaoundé zijn er wijken met een grote Engelstalige aanwezigheid. Niettegenstaande er in deze wijken soms sprake is van periodes van spanning, met razzia's, identiteitscontroles, arrestaties, ..., blijkt uit het geheel van de informatie evenwel dat er geen sprake is van een systematische vervolging door de Kameroense overheid van Engelstalige Kameroeners in Franstalig Kameroen, louter omwille van het feit Engelstalig te zijn.

Derhalve dient nog onderzocht te worden of u over een redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in Franstalig Kameroen. Rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden kan van u echter redelijkerwijs verwacht worden dat u zich in Franstalig Kameroen vestigt.

Zo blijkt uit uw verklaringen dat u tijdens het jaar 2004 een tweetal maanden (november en december) in Yaoundé zou hebben gewoond (cgvs p. 2-4). Ook van oktober 2008 tot januari 2009 zou u in Yaoundé hebben vertoefd (cgvs p. 3). U zou toen te Yaoundé (Essos) bij uw zussen J. en T. hebben gewoond (cgvs p. 3). Uw zus J. zou – samen met haar gezin - vandaag de dag nog steeds in Yaoundé verblijven, uw andere zus T. zou ondertussen dan weer naar Douala zijn verhuisd (cgvs p. 4). Sommige kinderen van T. zouden dan weer wel nog in Yaoundé zijn blijven wonen (cgvs p. 4). Met T. zou u momenteel nog af en toe in contact staan, met J. zou u hechter zijn en op regelmatigere basis contact onderhouden (cgvs p. 4). U zou verder – tijdens uw verblijf te Yaoundé – als muzikleerkracht hebben gefungeerd (cgvs p. 5). U zou tevens zelf gospel in de kerk te Yaoundé hebben gespeeld, op die manier zou u dan ook aan klantenwerving hebben kunnen doen (cgvs Betreffende Douala geeft u nog aan dat dit een zakenstad – niet ver van Buea gelegen – zou betreffen, u zou dan ook regelmatig naar daar zijn

getrokken. U zou immers – in het kader van uw handel in bouwmaterialen – het merendeel van uw materiaal in Douala (Gallerie Fokou) hebben gehaald, u zou dan ook ééns per twee maanden naar daar zijn getrokken voor een twee- tot drietal dagen (cgvs p. 6). U zou telkenmale bij vrienden te Douala hebben kunnen overnachten, u zou daar immers veel vrienden hebben gehad (cgvs p. 6). Zo zouden uw vrienden T.P., A.P. en E.C. vandaag de dag nog steeds in Douala woonachtig zijn (cgvs Tenslotte geeft u nog zelf aan de Franse taal machtig te zijn, uw Frans zou immers vrij goed zijn en u zou wel degelijk een gesprek in het Frans kunnen voeren (cgvs p. 8). **Uit bovenstaande verklaringen blijkt dan ook dat u wel degelijk vertrouwd bent met de Franstalige regio te Kameroen en u zelfs te Yaoundé hebt gewoond en ook naar Douala regelmatig bent gereisd en u in beide steden over een netwerk (familie en vrienden) beschikt. Men kan dan ook logischerwijze niet inzien waarom u zich niet in het Franstalige gedeelte zou kunnen vestigen en u haalt hiertoe ook geen gegronde redenen aan.** Zo weet u enkel aan te geven dat mensen – geïdentificeerd als Anglofonen of als zijnde deelnemend aan het Ambazonia conflict – in de Franstalige regio nog steeds zouden worden gearresteerd (cgvs p. 14). U haalt hierbij het voorbeeld aan van een journalist genaamd W., woonachtig te Douala doch gearresteerd en in de gevangenis overleden (cgvs p. 14). Tevens zou het nog erger zijn indien iemand van België zou (terug) komen, M.B. zou immers alhier vertoeven en de overheid zou vermoeden dat de diaspora uit de USA en België in Kameroen zouden vechten (cgvs p. 14). U zou dan ook in het Franstalige deel van Kameroen als Anglofoon worden geïdentificeerd, uw Frans zou immers een accent bevatten (cgvs p. 14). Ook zou uw mentaliteit en manier van denken door uw verblijf in het buitenland zijn veranderd, waardoor u mogelijks in Kameroen door de mand zou kunnen vallen (cgvs p. 14). **Er kan in dit kader worden opgemerkt dat uit objectieve informatie - toegevoegd aan het administratief dossier - blijkt dat er geen sprake is van een systematische vervolging door de Kameroense overheid van Engelstalige Kameroeners in Franstalig Kameroen, louter omwille van het feit Engelstalig te zijn. Voor wat betreft de door u genoemde terugkeer van Kameroeners uit België, kan er nog worden opgemerkt dat er reeds eerder werd geoordeeld dat u – op basis van de door u genoemde politieke activiteiten in België - niet aannemelijk heeft weten te maken dat u in Kameroen zou bekend staan als iemand die zich te België – tot eind 2018/begin 2019 - actief zou hebben ingezet voor Ambazonia, laat staan dat u hierom vervolging zou dienen te vrezen bij een mogelijke terugkeer naar Kameroen (zie supra). U blijft dan ook bij blote en vage beweringen als zijnde u mogelijks als Kameroener terugkerend uit België zou kunnen worden geïdentificeerd door de Kameroense autoriteiten, u weet dit op geen enkele manier te staven door objectieve elementen.**

Gelet op bovenstaande vaststellingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat, daargelaten de huidige situatie in uw regio van herkomst, u in Franstalig Kameroen over een veilig en redelijk intern vluchtalternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. U toont geenszins aan dat u – een man die eerder in het Franstalige gedeelte (cfr. Yaoundé en Douala) heeft verbleven en er over een netwerk beschikt – zich onmogelijk in het Franstalige gedeelte te Kameroen zou kunnen vestigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

Verzoekschrift en stukken

2.1. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 19 november 2020 een schending aan van “artikel 3 EVRM; schending van artikel 48 t.e.m. 48/6 Vreemdelingenwet; schending van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van Vluchtelingen van 28 juli 1951 ("Vluchtelingenconventie"); schending van de beginselen van behoorlijk bestuur: het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht”.

Hij geeft een theoretische uiteenzetting over de beoordeling van een verzoek om internationale bescherming.

Hij overloopt zijn relaas met betrekking tot zijn politieke interesse. Hij legt uit dat hij steeds geïnteresseerd was in politiek, maar “dat er een zeer belangrijk en relevant verschil is tussen een politieke gedachte beamen (zoals de onafhankelijkheid van "Southern Cameroon") en een politiek engagement opnemen binnen de politieke structuren van Kameroen” en dat “het uitspreken van politieke gedachten voor de verbetering van de algemene situatie of het bekomen van autonomie voor

"Southern Cameroon", of zelfs revolutionaire gedachten zoals de onafhankelijkheid van "Southern Cameroon", zeer gevaarlijk [zijn] (in het toenmalige klimaat) in Kameroen". Hij stelt meermaals dat hij in Kameroen "niet politiek actief [was]", maar dat "een omslag rond het politiek activisme van verzoeker volgde door de dramatische gebeurtenissen in Kameroen sinds 2016", waarbij ook zijn neef om het leven kwam. Hij geeft aan "dat hij een politiek engagement in België heeft opgenomen omwille van bovenvermelde redenen, nadat hij eerder steeds gevoelsmatig betrokken is geweest bij de situatie van de "Southern Cameroonians" en "dat hij deelname aan een staking voor de EU in mei/juni 2018, dat hij een drietal vergaderingen heeft bijgewoond in België én dat hij heeft meegewerkt aan de reportage "My trip to Buea", georganiseerd door Saki Ikome, de President van de Ambazonia movement".

Verzoeker meent dat hij "omwille van zijn politiek engagement, zichtbaar [is] geweest voor de Kameroense autoriteiten (zoals zijn deelname aan een manifestatie en in de reportage "My trip to Buea")", omdat de reportage live werd uitgezonden en ook de eerdere staking aan de EU de nodige zichtbaarheid opleverde voor zijn politiek engagement. Dat verzoeker geen kopie meer van de reportage kon bemachtigen doet hieraan, volgens hem, geen afbreuk. Hij benadrukt dat hij ondertussen ook niet meer politiek actief is, "waardoor het voor hem moeilijk is om dit te bemachtigen". Hij wijst erop dat "de autoriteiten van Kameroen separatistische groeperingen bijzonder streng [aanpakken], zoals algemeen gekend is (op basis van de situatie in Kameroen)". Hij besluit: "Als verzoeker - vroeg of laat - "ontdekt" wordt als aanhanger van de "Southern Cameroonians Belgium", riskeert ook hij hiervan het slachtoffer te worden.". Hij is voorts van oordeel dat "nergens wordt geduid waarom de verstreken tijdsperiode dit aannemelijk zou maken, terwijl verzoeker net voorbeelden gaf van personen die werden gearresteerd in Kameroen bij hun terugkeer omwille van hun politiek engagement in het buitenland". Volgens hem is het "aannemelijk dat de Kameroense autoriteiten willen vermijden dat personen zouden terugkeren die een politiek engagement hebben opgenomen dat zich tegen de overheid richtte".

Een intern vestigingsalternatief is er niet "aangezien de autoriteiten van Kameroen actief zijn over het volledige grondgebied van Kameroen, ook het Franstalige gedeelte".

Verzoeker voert aan dat zijn actuele situatie "volkomen anders [is] dan de situatie (voorafgaandelijk dat verzoeker naar België toekwam in 2009) waarnaar de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen verwijst in de bestreden beslissing, aangezien verzoeker net bovenvermeld politiek engagement heeft aangegaan in België".

Aangaande de subsidiaire bescherming verwijst "naar de actuele gekende veiligheidssituatie in Iran in combinatie met bovenvermelde situatie van verzoeker".

2.2. In de verweernota verwijst verweerder naar de COI Focus "Cameroun. Situation sécuritaire liée au conflit anglophone" van 16 oktober 2020.

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

4. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker.

Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."

5. In het kader van verzoekers eerste verzoek om internationale bescherming nam verweerder op 22 juni 2018 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming. De huidige bestreden beslissing vat deze weigering samen als volgt:

“Vooreerst dient benadrukt te worden dat uw vorige asielaanvraag door het Commissariaat-generaal op 22 juni 2018 werd afgesloten met een beslissing tot “weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus”, dit gezien u geen persoonlijke problemen had gekend te Kameroen toen u in december 2004 besloot uw land te verlaten en u naar Duitsland te begeven en dat dit evenmin het geval was toen u na uw vrijwillige terugkeer naar Kameroen in 2008, voor de tweede maal Kameroen verliet in 2009. Verder oordeelde het Commissariaat-generaal dat u reeds sinds januari 2009 in België verbleef, doch u pas op 13 januari 2017 een aanvraag artikel 9 bis had ingediend en u pas op 07 maart 2018 alhier asiel had aangevraagd. Tenslotte werd er – voor wat betreft de door u genoemde politieke activiteiten en uw voorgehouden politieke engagement te België – nog opgemerkt dat u opmerkelijk genoeg reeds op 09 januari 2009 alhier bent aangekomen doch u zich pas sedert eind 2017 – en aldus bijna negen jaar later – politiek zou hebben geëngageerd. Ook de door u aangehaalde exacte aanleiding tot uw politieke activiteiten te België – namelijk de moord op uw zogenaamde neef D.N. -, deed de nodige vragen rijzen. Uw lidmaatschap bij ‘Southern Cameroonians Belgium’ (SCB) en uw beperkte activiteiten voor deze partij wisten tenslotte eveneens niet te overtuigen. Er waren dan ook ernstige twijfels aangaande de authenticiteit van uw politiek engagement in België en er werd gewezen op het opportunistische karakter van uw activiteiten alhier. Tenslotte maakte u zelf niet aannemelijk dat de Kameroense overheden u als een gevaar zouden beschouwen voor de Kameroense regering of voor de stabiliteit van het Kameroense politieke systeem. Uit de door u afgelegde verklaringen bleek immers dat het erg onwaarschijnlijk was dat u als deelnemer van één publieke demonstratie in België – met ‘Southern Cameroonians Belgium’ (SCB) waarvan u lid zou zijn - tegen de Kameroense regering bij een eventuele terugkeer naar Kameroen zou worden vervolgd door de Kameroense autoriteiten of ten aanzien van deze autoriteiten een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen.”

Op 14 maart 2019 werd het beroep tegen deze beslissing verworpen door de Raad omdat het laattijdig werd ingediend (RvV 14 maart 2019, nr. 218 304).

De Raad is niet bevoegd om naar aanleiding van de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming, de beslissing met betrekking tot het vorige verzoek om internationale bescherming nogmaals te beoordelen in beroep. De Raad heeft immers niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken om internationale bescherming werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. Dit neemt echter niet weg dat hij bij de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een vorig verzoek om internationale bescherming zijn afgelegd.

6. In het kader van zijn huidige, tweede, verzoek om internationale bescherming herhaalt verzoeker dat hij niet kan terugkeren naar Kameroen uit vrees voor problemen omwille van zijn politieke activiteiten in België.

Vooreerst dient er op gewezen te worden dat bij een verzoek om internationale bescherming gegrond op activiteiten in het gastland (*réfugié sur place*) er een bijzondere bewijslast geldt, namelijk dat indien een kandidaat-vluchteling niet vervolgd werd in zijn land van herkomst, het aangehaalde zelf geschapen risico op zich geen bewijs is van een gegronde vrees voor vervolging. De beslissende instantie zal met een grotere dan normale strengheid de aannemelijkheid van het verzoek beoordelen en verzoeker moet een uitvoerig en coherent relaas brengen van de redenen waarom hij vervolging vreest, onder meer met betrekking tot zijn achtergrond, persoonlijkheid en andere persoonlijke elementen (cf. UNHCR, *Note on refugee sur place claims, d) Procedural aspects*, februari 2004). Bij de beoordeling van elementen die ontstaan zijn na aankomst in het onthaalland zijn de reële kans op vervolging, de ernst van die vervolging en het verband met de in het Verdrag van Genève vermelde redenen van cruciaal belang. Er moet rekening gehouden worden met de beoordeling van de handelingen van de betrokkene door de overheden van het land van herkomst, meer bepaald of er aanwijzingen zijn dat de aangehaalde activiteiten kunnen leiden tot de toeschrijving van een dissidente politieke overtuiging door bovenvermelde overheden (UNHCR, *Note on réfugié sur place claims*, februari 2004). Daartoe dient in de eerste plaats te worden nagegaan of de overheden van het land van herkomst op de hoogte zijn van de aangehaalde activiteiten (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 96).

Het is echter niet aannemelijk dat verzoeker in het geval van een terugkeer naar Kameroen problemen zou kennen omwille van het feit dat hij sinds zijn aankomst in België actief zou zijn voor de "*Southern Cameroonians Belgium*" (SCB) en dat hij bepaalde (politieke) activiteiten zou hebben in België, noch dat de Kameroense autoriteiten hiervan op de hoogte zouden zijn.

Uit verzoekers eigen verklaringen blijkt immers dat hij bij zijn eerste vertrek uit Kameroen in 2004 geen persoonlijke problemen kende en niet gevisieerd werd door de autoriteiten. Ook nadat hij vrijwillig terugkeerde naar Kameroen en daarna in 2009 het land opnieuw verliet, had hij geen persoonlijke vrees voor de Kameroense overheid. Verzoeker stond voor zijn komst naar België aldus niet in de specifieke negatieve aandacht van de Kameroense autoriteiten, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat deze autoriteiten zijn handelingen niet op de voet gevolgd hebben en derhalve niet op de hoogte zijn van zijn acties in en vanuit België.

Verzoeker beweert wel, maar maakt geenszins aannemelijk, dat hij "*omwille van zijn politiek engagement, zichtbaar [is] geweest voor de Kameroense autoriteiten (zoals zijn deelname aan een manifestatie en in de reportage "My trip to Buea")*", omdat de reportage live werd uitgezonden en ook de eerdere staking aan de EU de nodige zichtbaarheid opleverde voor zijn politiek engagement. Ook de stelling in het verzoekschrift dat "*Als verzoeker - vroeg of laat - "ontdekt" wordt als aanhanger van de "Southern Cameroonians Belgium", riskeert ook hij hiervan het slachtoffer te worden*" is louter hypothetisch. Bovendien blijkt uit verzoekers verklaringen dat zijn familie en vrienden in Kameroen, met wie hij nog regelmatig contact heeft (notities van het persoonlijk onderhoud (hierna: notities), p. 4-6, 13), alleszins geen problemen hebben gekend omwille van zijn politieke activiteiten in België.

Verzoeker toont aldus niet aan dat zijn activiteiten in België bekendheid zouden genieten bij de Kameroense autoriteiten, laat staan dat dit verzoeker in een dermate negatieve belangstelling van de zou kunnen brengen dat hij bij een terugkeer gevaar zou lopen. Het is ook niet ernstig de Kameroense overheid dermate te onderschatten door te menen dat ze het verschil niet kunnen maken tussen de talrijke Kameroense migranten in het buitenland die om opportunistische of om persoonlijke redenen politieke activiteiten hebben en de individuen die effectief een bedreiging vormen voor het regime of de fundamentele van de Kameroense staat, temeer gezien verzoeker al twee jaar geen politieke activiteiten meer heeft gehad in België.

7. Waar verzoeker als "*hoofdreden*" nog verwees naar zijn familie in België en de Verenigde Staten van Amerika (notities, p. 17), dient te worden vastgesteld dat het loutere feit dat verzoeker gezinsleden heeft die legaal verblijven in België, hem niet automatisch recht geeft op een statuut van internationale bescherming. Het doel van de asielprocedure is niet om het recht op eerbiediging van het gezinsleven te bevestigen doch wel om na te gaan of de vreemdeling bescherming nodig heeft tegen mogelijke vervolgingen in het land van herkomst of ingevolge het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in geval van een terugkeer

ernaartoe. Elk verzoek om internationale bescherming dient op individuele basis en *in concreto* te worden beoordeeld. *In casu* toont verzoeker ingevolge het bovenstaande zijn individuele nood aan internationale bescherming niet aan.

8. De Raad stelt verder vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure overige neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming.

9. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

10. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Bij verweernota van 8 december 2020 wordt verwezen naar de COI Focus “*Cameroun. Situation sécuritaire liée au conflit anglophone*” van 16 oktober 2020. Hieruit blijkt dat er in bepaalde zones in Engelstalig Kameroen een binnenlands of internationaal gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Kameroen wordt momenteel getroffen door de “*Engelstalige crisis*”, *in casu* een gelokaliseerd conflict dat zich in hoofdzaak beperkt tot de Engelstalige regio's North West en South West. Immers blijkt uit de informatie duidelijk dat er fundamentele verschillen tussen de veiligheidssituatie in Franstalig Kameroen en deze in Engelstalig Kameroen.

Met toepassing van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet is er geen behoefte aan bescherming indien de asielzoeker in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees heeft voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade loopt, of indien hij er toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/5, § 2 en indien hij op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land, en redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij er zich vestigt. Bij de beoordeling of de verzoeker een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade loopt, of toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade in een deel van het land van herkomst, wordt rekening gehouden met de algemene omstandigheden deel van het land en met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker. in dat

De Raad treedt verweerder bij waar die met betrekking tot verzoekers persoonlijke omstandigheden het volgende vaststelt: “**Rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden kan van u echter redelijkerwijs verwacht worden dat u zich in Franstalig Kameroen vestigt.** Zo blijkt uit uw verklaringen dat u tijdens het jaar 2004 een tweetal maanden (november en december) in Yaoundé zou hebben gewoond (cgvs p. 2-4). Ook van oktober 2008 tot januari 2009 zou u in Yaoundé hebben vertoefd (cgvs p. 3). U zou toen te Yaoundé (Essos) bij uw zussen J. en T. hebben gewoond (cgvs p. 3). Uw zus J. zou – samen met haar gezin - vandaag de dag nog steeds in Yaoundé verblijven, uw andere zus T. zou ondertussen dan weer naar Douala zijn verhuisd (cgvs p. 4). Sommige kinderen van T. zouden dan weer wel nog in Yaoundé zijn blijven wonen (cgvs p. 4). Met T. zou u momenteel nog af en toe in contact staan, met J. zou u hechter zijn en op regelmatigere basis contact onderhouden (cgvs p. 4). U zou verder – tijdens uw verblijf te Yaoundé – als muzikleerkracht hebben gefungeerd (cgvs p. 5). U zou tevens zelf gospel in de kerk te Yaoundé hebben gespeeld, op die manier zou u dan ook aan klantenwerving hebben kunnen doen (cgvs Betreffende Douala geeft u nog aan dat dit een zakenstad – niet ver van Buea gelegen – zou betreffen, u zou dan ook regelmatig naar daar zijn getrokken. U zou immers – in het kader van uw handel in bouwmaterialen – het merendeel van uw materiaal in Douala (Gallerie Fokou) hebben gehaald, u zou dan ook ééns per twee maanden naar daar zijn getrokken voor een twee- tot drietal dagen (cgvs p. 6). U zou telkenmale bij vrienden te Douala hebben kunnen overnachten, u zou daar immers veel vrienden hebben gehad (cgvs p. 6). Zo zouden uw vrienden T.P., A.P. en E.C. vandaag de dag nog steeds in Douala woonachtig zijn (cgvs Tenslotte geeft u nog zelf aan de Franse taal machtig te zijn, uw Frans zou immers vrij goed zijn en u zou wel degelijk een gesprek in

het Frans kunnen voeren (cgvs p. 8). **Uit bovenstaande verklaringen blijkt dan ook dat u wel degelijk vertrouwd bent met de Franstalige regio te Kameroen en u zelfs te Yaoundé hebt gewoond en ook naar Douala regelmatig bent gereisd en u in beide steden over een netwerk (familie en vrienden) beschikt. Men kan dan ook logischerwijze niet inzien waarom u zich niet in het Franstalige gedeelte zou kunnen vestigen en u haalt hiertoe ook geen gegronde redenen aan.** Zo weet u enkel aan te geven dat mensen – geïdentificeerd als Anglofonen of als zijnde deelnemend aan het Ambazonia conflict – in de Franstalige regio nog steeds zouden worden gearresteerd (cgvs p. 14). U haalt hierbij het voorbeeld aan van een journalist genaamd W., woonachtig te Douala doch gearresteerd en in de gevangenis overleden (cgvs p. 14). Tevens zou het nog erger zijn indien iemand van België zou (terug) komen, M.B. zou immers alhier vertoeven en de overheid zou vermoeden dat de diaspora uit de USA en België in Kameroen zouden vechten (cgvs p. 14). U zou dan ook in het Franstalige deel van Kameroen als Anglofoon worden geïdentificeerd, uw Frans zou immers een accent bevatten (cgvs p. 14). Ook zou uw mentaliteit en manier van denken door uw verblijf in het buitenland zijn veranderd, waardoor u mogelijks in Kameroen door de mand zou kunnen vallen (cgvs p. 14). **Er kan in dit kader worden opgemerkt dat uit objectieve informatie - toegevoegd aan het administratief dossier - blijkt dat er geen sprake is van een systematische vervolging door de Kameroense overheid van Engelstalige Kameroeners in Franstalig Kameroen, louter omwille van het feit Engelstalig te zijn. Voor wat betreft de door u genoemde terugkeer van Kameroeners uit België, kan er nog worden opgemerkt dat er reeds eerder werd geoordeeld dat u – op basis van de door u genoemde politieke activiteiten in België - niet aannemelijk heeft weten te maken dat u in Kameroen zou bekend staan als iemand die zich te België – tot eind 2018/begin 2019 - actief zou hebben ingezet voor Ambazonia, laat staan dat u hierom vervolging zou dienen te vrezen bij een mogelijke terugkeer naar Kameroen (zie supra). U blijft dan ook bij blote en vage beweringen als zijnde u mogelijks als Kameroener terugkerend uit België zou kunnen worden geïdentificeerd door de Kameroense autoriteiten, u weet dit op geen enkele manier te staven door objectieve elementen."**

Wat de veiligheidssituatie in de Franstalige regio betreft, dient te worden vastgesteld dat uit de landeninformatie het conflict naar aanleiding van de Engelstalige crisis zich sinds de zomer van 2018 heeft uitgebreid naar andere delen van Kameroen, maar dit slechts in geringe mate. Uit de informatie blijkt duidelijk dat het geweld naar aanleiding van de Engelstalige crisis in het Franstalige gedeelte thans eerder beperkt is, niet algemeen verspreid, noch dermate willekeurig dat er kan gesteld worden dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in artikel 48/4 § 2, c) van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreigingen.

De situatie in het Franstalige gedeelte van Kameroen beantwoordt dan ook niet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dat beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Verder blijkt uit de informatie dat talrijke Engelstaligen toevlucht zoeken tot de Franstalige regio's. De grootschalige verplaatsingen van de bevolking uit Engelstalig Kameroen brengt een grote druk teweeg op de Franstalige zone. Niettegenstaande de identiteitscontroles en razzia's uitgaande van de autoriteiten in vergelijking meer de Engelstaligen viseren en het aantal razzia's is gestegen, is over het algemeen de veiligheid van Engelstaligen gegarandeerd in Franstalig Kameroen. Uit het geheel van de informatie blijkt dat er geen sprake is van een systematische vervolging door de Kameroense overheid van Engelstalige Kameroeners in Franstalig Kameroen, louter omwille van het feit Engelstalig te zijn. Met uitzondering van een aantal geïsoleerde gevallen, worden de Engelstaligen bovendien niet gediscrimineerd door de Franstalige bevolking.

Bijgevolg, gelet op verzoekers persoonlijke omstandigheden en zijn familiaal netwerk in Franstalig Kameroen, samengenomen met het feit dat hij ook voldoende initiatiefrijk is om naar Europa te reizen en zich aldaar in een vreemde gemeenschap te vestigen, is de Raad van oordeel dat het voor hem mogelijk is zich in Franstalig Kameroen te vestigen.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

11. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 van het EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 van het EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, deel 2.1, nr. 3.7).

Artikel 3 van het EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Daarnaast biedt artikel 3 van het EVRM een vergelijkbare bescherming als deze voorzien in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Beide bepalingen beogen bescherming te bieden wanneer, in uitzonderlijke omstandigheden, de mate van het veralgemeend geweld van een dergelijke intensiteit is dat eenieder die terugkeert naar een bepaalde regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt op ernstige schade (cf. EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226).

Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is dan ook niet aan de orde.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig maart tweeduizend eenentwintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS